

7. Drive

Most útnak lásd ezt az üres lakást.
Képzeld el, mindegy, akármilyennek.
Elég, hogy én tudom, ha véget ér,
még célja sincs, mi végül megpihentet.
Nem más, mint elveszejtő, durva sztráda.
Mutat magából pár dűlőutat.
De nem tud jobbra, s nem tud balra térni –
amerre tart, mindig is ott marad.
Te képzeld csak, mindegy, akármilyennek.
Most célnak lásd ezt az üres lakást.
Én majd megpróbálom elrejtteni,
min ment keresztül az, ki erre járt.

Végül

Jogos – ha tartod is – a távol.
Végül talán megértenélek.
Legyél szavakból, nappalokból;
a hallgatás, az éj enyém lett.

Vadász Géza

NARCISSZA

„Csak nézlek, tág szemmel csodállak,
ahogy a fürdőből kikelsz,
és fátylat von közénk a pára
ha kicsit közelebb hajolsz,

kíváncsian, hogy mit csinálok
a vékony üveg túlfelén –
nézel, s ámulva visszanézek
a tükör túlpartjáról én.

Fehér formáid átderengnek
a gőz mögül, sötét hajad
vizes kígyója végigkúszik
válladon, melledhez tapad,

s most mellbimbód telt rózsaszínje
megérinti az üveget...
Az érintésbe, mint akit láng ért,
borzongva beleremegek.

Kövércsepp fut az üvegről,
pára üt ki a testeden,
engem is cseppek csiklandoznak,
lecsusszannak gerincemen,

s ahogy ujjbeggyel, lassan-lassan
végigjárom az útjukat:
látom, hogy párásodó szemmel
megnyalintod az ajkadat.

Milyen szép vagy! Érzékeny ujjad
lefele siklik hasadon,
kis patakocskák csordogálnak
a csípődön, a combodon,

egy pillanatig nem is látlak –
s tán te is lehunyod szemed –
hogya aztán annál kihívóbban
nézz – és én tovább nézzelek.

Kacér vagy és elérhetetlen!
Tudom, nem kaplak meg soha,
fülledt álmomban visszakisért
ajkad bujkáló mosolya,

a váltóláz: a túlhevült bőr
s a síkos üveg hidege...
Most büntetlen játszatsz a tűzzel,
és bátran játszol is vele.

Csak itt, csak így és csak nekem mersz
megmutatkozni teljesen –
senki sem ismer így, csak én! Én!
Ilyen csak velem vagy, velem –

most, most enyém vagy...! S te elfordulsz.
Elég! Itt hagylak, elmegyek!
De látom még: egy pillanatra
visszanézel. És felnevetesz.”

SELYEMGYÜMÖLCS

Selyemgyümölcs, nem vagy jó semmire.
Beléd harapni se, megenni se,
az arcod festék, melled műanyag –
csak mosolyogsz és kelleded magad.

Kínálkozol a díszes címlapon,
feléd a szépség édes kínja von,
hevemtől szétolvadna szűz havad –
csak engednéd, hogy megsimítsalak.

Selyemgyümölcs a fényes poszteren,
ilyen gyümölcsöt csak a poszt terem,
vezérigazgatók simítanak –
nekem csak nézni engeded magad.

SELYEMRUHA

selyemruha selyemruha
selyemhusa selyempuha
hasa csupa ezüstpihe
az ágyéka arany moha

alásiklik új ruhája
lecsusszan a harisnyája
ölelésre idenyílik
síkos öle puha szája

selyemlángnyelv nyalja arcom
perzsel forró lélegzése
síkos hátamon barázdát
hasít vörös körme kése